Újra kell értékelnünk Európa szerepét az új világban – Metsola beszéde az uniós vezetőkhöz

Roberta Metsola, az Európai Parlament elnöke a következő nyilatkozatot tette az Európai Tanács csütörtökön, Versailles-ban (Franciaország) tartott informális ülésén.

Tisztelt Elnök urak!
Tisztelt Miniszterelnök urak!
Tisztelt barátaim!

Soha nem jártam Mariupolban, a város nevét azonban soha nem fogom elfelejteni. Egy szülészeti osztály és egy gyermekkórház bombázása egészen aljas cselekmény. Embertelen cselekedet, amely jól mutatja a minket érő fenyegetés jellegét.

Putyin ukrajnai inváziója felszámolta a békét, amelyben már régóta élünk Európában. Mindent megváltoztatott, valószínűleg örökre. És válaszlépésünknek arányban kell állnia ezzel a kollektív biztonságunkat veszélyeztető komoly, valós és egyre erősebb fenyegetéssel.

Újra kell értékelnünk Európa szerepét ebben az új világban.

Először is sürgősen fokozni kell a védelembe és az innovatív technológiákba való beruházásainkat, és folytatni kell a valódi biztonsági és védelmi unió kiépítését. Amely proaktív, rugalmas, agilis és reziliens. Olyan, amely képes felvenni a harcot az új fenyegetésekkel szemben. Ez azt jelenti, hogy a beszéd helyett most cselekednünk kell, és meg kell reformálnunk az állandó strukturált együttműködést.

Ez a nemzeti költségvetések növelését és közös uniós költségvetésünk intelligens felhasználását feltételezi annak biztosítása érdekében, hogy a képességekre irányuló igényekhez szükség esetén kollektív finanszírozást lehessen hozzárendelni.

Az uniós költségvetés a szolidaritás és a kohézió megerősítésének kulcsfontosságú eszköze.

Túl kell lépnünk az Európai Védelmi Alapon, és az uniós költségvetést biztonság- és védelempolitikánk szolgálatába kell állítanunk, ha azzal hozzáadott értéket lehet teremteni. A költségvetést fel kell használnunk a stratégiai iránytű végrehajtására és a védelmi unió megvalósítására.

A Védelmi Ügynökséget és a helyszínen tevékenykedő egyéb uniós ügynökségeket be kell vonni az uniós költségvetés égisze alá. A további tabudöntések és az erősebb európai védelem kiépítésének módjait keresve újra meg kell vizsgálnunk ezt a lehetőséget.

Másodszor, meg kell kétszereznünk erőfeszítéseinket a Kremltől való energiafüggőségünk csökkentése érdekében.

Közvetlen célunk az energiabiztonság kell legyen. Biztonságot a sokféleség – energiaforrásaink, beszállítóink és ellátási útvonalaink sokfélesége – nyújt.

A jelenlegi válság idején nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy az energia politikai kérdés, ahogy mindig is az volt. Oroszország évek óta tudja ezt.
Itt az ideje, hogy az Unió egyértelmű üzenetet küldjön az alábbiak révén:

- az orosz exporttermékek, többek között a gáz, az olaj és a szén behozatalának korlátozása;
- az orosz energetikai vállalkozásoknak kiadott valamennyi tanúsítvány felülvizsgálata;
- a gáztárolási lehetőségek vizsgálata, közös gázbeszerzés, közös finanszírozási rendszerek;
- az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és megújuló energia részarányának növelése az energiamixünkben az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag gyorsabb végrehajtása révén.

Azt kell célként kitűznünk, hogy a jövőben egyáltan ne vásároljunk gázt Oroszországból. Ez egy ambiciózus terv, de mindenképpen szükség van rá.

Az Európai Parlament határozottan kiállt a megújuló energiával kapcsolatos célkitűzések, a tagállamok közötti összeköttetések javítása, tárolókapacitásunk növelése és az egyetlen szolgáltatótól való függőség csökkentése mellett. Ezek az intézkedések segíthetik az EU-t abban, hogy kiváltsa az orosz gázt, és 2030-ig gyorsan növelje saját energiaforrásaink részarányát. Egyértelmű, hogy ambiciózus éghajlat-politikai céljaink elérése érdekében át kell térnünk a fosszilis tüzelőanyagokról a fenntarthatóbb és tiszta energiaforrásokra, a megújuló energiákra, a hidrogénre, de a biztonságos és korszerű nukleáris energiára is.

Az elsődleges cél az, hogy ne kényszerüljünk az Ukrajnára hulló bombák finanszírozására.

Meg kell vizsgálnunk a növekvő energiaárakat és azt, hogy milyen lépéseket lehet tenni hatásainak enyhítésére.

Képesnek kell lennünk arra is, hogy elmagyarázzuk ezeket a lépéseket polgárainknak. Ebben az esetben is különösen számíthatnak az Európai Parlamentre és képviselőinkre Európa üzenetének terjesztésében.

Harmadszor, többet kell beszélnünk az élelmezésbiztonságról. Ennek az Európa stratégiai autonómiájáról szóló megbeszéléseinknek is szerves részévé kell válnia. Ellátási láncainknak tisztábbá és erősebbé kell válniuk.

Negyedszer, az európai koordináció, szolidaritás és egység terén eddig tapasztaltak példa nélküliek, és a jövőben is ezt az irányt kell követnünk.

A tagállamok igyekeznek több mint 2 millió ukránt befogadni közösségeinkbe és családjainkba. A súlyos szankciókat gyakorlati szolidaritással kötöttük össze, ami lehetővé tette, hogy az ukránok egyszerűen bejussanak az európai otthonokba és szívekbe. Európa a legjobb arcát mutatja.

Fellépéseink összhangban vannak törekvéseinkkel. Ukrajnának támogatást, fegyvereket és az európai perspektíva lehetőségét biztosítottuk, az Unióhoz való csatlakozási kérelmük révén reményt adva nekik arra, hogy meg tudják szilárdítani európai jövőjüket. Emellett többet kell tennünk a szomszédos országok megsegítése érdekében is, és ennek ki kell terjednie Moldovára és Grúziára is.

Nem hagyhatjuk magára Ukrajnát! Tisztában vagyok azzal, hogy az asztal körül mindannyian személyes elkötelezettséget vállalunk arra, hogy ez nem történik meg. Putyin szinte ugyanolyan módon becsülte alá elszántságunkat, mint ahogy alábecsülte az ukránok ellenálló képességét és ellenállását.

Ellenálló képességük mindannyiunk számára példaként kell szolgáljon. Tudjuk, hogy Putyin nem fog megállni Kijevben, ahogy nem állt meg a Krímben sem. Az általa Szíriában tökéletesített taktikákat most Európában alkalmazza. Helyesen tesszük, ha arra törekszünk, hogy ez a legköltségesebb tévedése legyen, amit valaha is elkövetett.

Szankcióinknak továbbra is keménynek kell maradniuk. A Kreml oligarcháitól meg kell tagadni azt a kényelmet, amelyhez Európában hozzászoktak. Vállalkozásainknak nem szabad többé Oroszország irányába növekedniük. Ebben nagy szerepet játszik a közvélemény nyomása, de készen kell állnunk arra is, ha ez meggyengül. Ugyanakkor biztosítani kell, hogy a kriptovaluták és az új pénzügyi technológiai eszközök se jelenthessenek kibúvót.

Kárt kell okozni Putyinnak, és készen kell állnunk arra, hogy magunknak is kárt okozzunk – de ez egy olyan költség, amelyet az európai történelem e fordulópontján viselnünk kell, és azt gondolom, hogy az emberek hajlandóak megfizetni ennek az árát.

Mivel Putyin háborújának költsége érinti közösségeinket, készen kell állnunk arra, hogy megerősítsük Európa gazdasági alapjait. Ez szerkezetátalakítást jelent, és azt, hogy újra kell indítani a kutatásba és a nyersanyagokba történő beruházásokat – ezért is oly fontos a Bizottság által javasolt, csipekről szóló európai jogszabály –, de azt is, hogy segítséget kell nyújtani azoknak a vállalkozásoknak, amelyektől elvárjuk, hogy elforduljanak Oroszországtól, és fel kell gyorsítanunk a digitális és zöld átalakulást. Zöld megállapodásunk ugyanolyan mértékben szól az éghajlatról, mint a biztonságról. Globális szinten is együtt kell működnünk annak érdekében, hogy digitális autonómiánk megőrzése érdekében biztosítsuk a demokratikus szövetséget.

Engedjék meg, hogy az előttünk álló információs háborúról is szóljak. Amellett, hogy meg kell erősítenünk kibervédelmünket, továbbra is fel kell lépnünk azzal a narratívával szemben, mely szerint a Putyinnal való szembenállás valamiképpen Oroszország ellen fordítaná Európát. A Putyinnal szemben a bebörtönzés veszélye ellenére is kiálló oroszok hozhatnak változást ezen a téren. Ők állnak a történelem jó oldalán. A mi oldalunkon.

Végezetül egyértelműen ki kell mondanunk: Az, amit Putyin és Lukasenka Ukrajnában művel, bűncselekmény. Háborús bűncselekmény. Veszélyezteti a demokratikus világrendet, és ha eljön az ideje, a nemzetközi büntetőbíróságon kell felelősségre vonnunk az elkövetőket. Ez lesz a végső győzelem Ukrajna népe, a jogállamiság és a szabályokon alapuló életmódunk számára.

Köszönöm a figyelmet!